

Ordføreren (Laurits Pedersen): Udvalget har haft Samraad med den højtærede Handelsminister, og vi har modtaget en skriftlig Henvendelse fra Dansk Textil Union.

Angaaende det uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag skal jeg sige, at efter hvad der fremgik af Lovforslagets første Behandling, tegner hele Varesituationen sig saaledes, at der ikke er nogen som helst Grund til at tro, den vil blive af en saadan Karakter i det kommende Aar, at man kan nøjes med at forlænge Loven indtil Marts Maaned.

Men mit Parti er selvfølgelig indstillet paa at ophæve disse Restriktioner over for Handelen, saa snart Mulighed herfor er til Stede. Der er jo i øvrigt ogsaa af den højtærede Handelsminister givet Tilsagn om, at hvis Vareforsyningen bliver god i det kommende Aar, vil han ifølge hele Lovens Form gribe ind og fremsætte Forslag. Derfor er der efter vor Mening ingen Grund til at gennemføre det omtalte Ændringsforslag, og jeg anbefaler, at man modsætter sig dets Vedtagelse. Udvalget indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Jeg takker, fordi der i § 2 i Lovforslaget er givet Tilsagn om Optrykning — det har altid sin Betydning, at samtlige Lovbestemmelser er samlet under eet.

Idet Udvalget forudsætter, at Loven vil blive administreret efter de hidtil gældende Retningslinier, anbefaler vi det høje Ting at stemme for Lovforslaget ved anden og tredie Behandling.

Norlev: Jeg vil gerne over for det høje Ting ganske kort motivere, hvorfor vi har stillet Ændringsforslaget uden for Betænkningen. Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, der talte for det socialdemokratiske Parti ved første Behandling, udtalte da, at det, det gjaldt om, var at beskytte Forbrugerne. Deri er vi ganske enige med det ærede Medlem, lige som vel alle andre, der stemmer for dette Lovforslag, er enige deri — vi maa selvfølgelig beskytte Forbrugerne. Men det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen fortalte jo netop selv, at det var en Kendsgerning, at Varer kunde forsvinde, netop naar der kom Maksimalpris, og han spurgte den højtærede Handelsminister, hvordan det kunde gaa til. Jeg ved ikke, om Handelsministeren har givet eller kan give noget Svar derpaa, men det er jo ikke noget ukendt Fænomen, at Varer forsvinder, naar der fastsættes Maksimalpris. Jeg har netop i disse Dage været ude for, at en, som vilde købe noget Fjerkræ,

ikke var i Stand til at faa det, fordi — blev der sagt — de handlende afventer Fastsettelse af Maksimalpris. Retsforbundet kan ikke indse, at der skulde være noget særlig uheldigt i, at Loven tidsbegrænses til 4 Maaneders Varighed — den kan jo let vedtages igen, hvis Situationen til den Tid ligger ganske som nu. Men det forekommer os, at adskilligt taler for, at Situationen til Foraaret kan være en ganske anden, end den er nu.

Vi er jo alle enige i, at det, det gælder om, er at faa Prisfaldet til at slaa igennem. Vi ved ogsaa — vi ved det bl. a. fra Historien om Cykledækkene —, at dette med Maksimalpris o. s. v. er et tungt virkende Apparat, og derfor kan Situationen til Foraaret meget let komme til at ligge saadan, at det vil være heldigt for Erhvervslivet og heldigt for Forbrugerne, at denne Lov om Maksimalpris begrænses til ganske bestemte Varer, og vi kan, som sagt, ikke se noget uheldigt i, at den eventuelt skulde vedtages paa ny i Marts Maaned.

Endelig er der jo det at bemærke, at selv om den højtærede Handelsminister vil give Agt paa Situationen og eventuelt foreslaa Ændringer — jeg tvivler ikke paa hans gode Vilje i saa Henseende —, saa ved vi alle, at den højtærede Minister ikke er ansat for et Aar ad Gangen; vi ved ikke, hvem der er Handelsminister til Foraaret; der kan jo være en Handelsminister, som vil bruge dette med Maksimalpriserne i Planøkonomiens Tjeneste. Det tror vi i Retsforbundet ikke vil være til Gavn for Forbrugerne, og derfor har vi tilladt os at stille dette Ændringsforslag, som vi ønsker til Afstemning i Tinget.

Gustav Pedersen: Jeg tror ikke, det ærede Medlem har læst Prisloven igennem med saa megen Nøjagtighed, at han helt gør sig klart, hvordan det egentlig arbejdes efter den. Det er jo ikke saadan, at Prisloven fastsætter Regler for de bestemte Situationer, der kan opstaa i Løbet af en vis Periode, for hvis det var Tilfældet, var det jo helt umuligt at have en Prislov, der blot nogenlunde kunde dække en Situation. Prisloven er en Bemyndigelseslov, det vil altsaa sige, at den fastsætter visse Rammer og visse Grænser, men i øvrigt giver en ret vidtgaende Beføjelse til Dispositioner, og saa maa det være det priskontrollerende Organ, der afgør, paa hvilken Maade denne Lov skal administreres under Hensyn til de skiftende Situationer; det vil altsaa sige, at Prisloven ogsaa kan anvendes, selv om en Situation forskydes noget. Det eneste,